

Naardense Bijbel, Ruth

1:1 Het geschiedt
in de dagen van het richten
der richteren:
er woedt honger in het land;
dan gaat uit Betlehem Judea een man weg
om zwerver-te-gast te zijn op de velden
van Moab,
hij, zijn vrouw en zijn twee zonen.
Ruth

1:2 De naam van de man is Elimelech,
de naam van zijn vrouw is Noömi
en de naam van zijn twee zonen:
Machlon en Kiljon;
Efratieten zijn ze
uit Betlehem Judea;
ze komen aan op de velden van Moab en
blijven daar.

1:3 Dan sterft Elimelech, de man van Noömi;
zij blijft over, zichzelf en haar twee zonen.

1:4 Die dragen zich
Moabitische vrouwen binnen;
de naam van de eerste is Orpa,
de naam van de tweede Ruth;
ze zetelen daar zo'n tien jaren

1:5 als ook zij tweeën sterven,
Machlon en Kiljon;
de vrouw blijft over
zonder de twee haar geboren zonen
en zonder haar man.

1:6 Dan staat ze op, zij met haar
schoondochters,
en keert om van de velden van Moab;
want op het veld van Moab
heeft zij gehoord
dat de Ene naar zijn gemeente
heeft omgezien
door aan hen brood te geven.

1:7 Ze trekt weg
uit het oord waar zij heeft verbleven,

en haar twee schoondochters met haar;
ze gaan op weg
om terug te keren naar het land van Juda.

1:8 Maar dan zegt Noömi
tot haar twee schoondochters:
gaat heen, keert terug,
ieder naar het huis van haar moeder!-
moge de Ene met u doen in vriendschap
zoals gij gedaan hebt met de gestorvenen
en met mij!-

1:9 moge de Ene aan u geven
dat ge een rustplaats vindt:
ieder het huis van haar man!
Dan kust zij hen,
maar zij verheffen hun stem en wenen.

1:10 Ze zeggen tot haar:
nee, we keren naast jou terug
naar je gemeenschap!

1:11 Noömi zegt: keert terug, mijn dochters,
waarom zoudt ge met mij meegaan?-
heb ik nog zonen in mijn ingewanden
die mannen kunnen worden?-

1:12 keert terug, mijn dochters, gaat heen,
want ik ben te oud geworden om van
een man te zijn;
stel dat ik zei: er is hoop voor mij!-
ook al zou ik vannacht van een man zijn
en ook al baarde ik zonen,

1:13 zoudt ge daarvoor wachten,
totdat zij groot worden,
zoudt ge u daarvoor onthouden
en niet van een man worden?-
nee, mijn dochters,
want het is mij veel bitterder dan u
dat de hand van de Ene
tegen mij is uitgevaren!

1:14 Zij verheffen hun stem en wenen nogmaals;
Orpa kust haar schoonmoeder,
maar Ruth heeft zich aan haar vastgeklampt.

1:15 Zij zegt:
zie, je schoonzuster is teruggekeerd
naar haar gemeente en haar god;
keer terug, je schoonzuster achterna!

1:16 Maar Ruth zegt: dring er niet bij mij op aan
om jou te verlaten en terug te keren
van achter jou;
want waarheen jij gaat zal ik gaan
en waar jij vernacht zal ik vernachten:
jouw gemeente is mijn gemeente
en jouw God is mijn God!-

1:17 waar jij sterft zal ik sterven
en dáár wil ik begraven worden;
zó moge de Ene mij doen en zó doorgaan,
want alleen de dood
zal scheiding maken tussen mij en jou!

1:18 Zij ziet in
dat zij vastbesloten is
om met haar mee te gaan;
ze houdt op daarover tot haar te spreken.

1:19 Ze gaan verder, zij tweeën,
totdat zij in Betlehem komen;
en het geschiedt
als zij in Betlehem komen
dat heel de stad over hen in beroering raakt
en dat de vrouwen zeggen: is dit Noömi?

1:20 Zij zegt tot hen:
roept tot mij niet: Noömi,- aangename,
roept tot mij: Mara,- bittere,
want de Almachtige heeft het mij zeer
bitter gemaakt!-

1:21 ik, vol ben ik gegaan
en leeg heeft de Ene mij laten terugkeren;
waarom zoudt ge tot mij Noömi roepen?-
de Ene heeft mij vernederd
en de Almachtige heeft mij kwaad gedaan!

1:22 Zo keert Noömi terug,
en Ruth, de Moabitische,
haar schoondochter, keert met haar
mee terug van de velden van Moab;

zij
zijn in Betlehem aangekomen
in het begin van het gerste-maaien.

2:1 Noömi heeft
een bekende van haar man,
een man die een kerel van vermogen is,
uit de familie van Elimelech;
zijn naam is Boaz,- in wie kracht is.

2:2 Ruth de Moabitische zegt tot Noömi:
laat ik toch het veld op gaan en aren lezen
achter hem
in wiens ogen ik genade vind!
En zij zegt tot haar: ga, mijn dochter!

2:3 Zij gaat, komt aan en leest aren op het veld
achter de maaiers aan;
bij toeval valt haar toe
het deel van het veld dat van Boaz is,
die uit de familie van Elimelech is.

2:4 En zie, daar komt
uit Betlehem Boaz aan
en zegt tot de maaiers: de Ene zij met u!
En zij zeggen tot hem: u zegene de Ene!

2:5 Dan zegt Boaz tot zijn hulpjongen
die aangesteld is over de maaiers:
van wie is dat meisje?

2:6 Dan antwoordt
de jongen die aangesteld is
over de maaiers
en zegt:
een Moabitisch meisje is zij,
dat met Noömi is teruggekeerd
van het veld van Moab;

2:7 ze zei:
laat mij toch oplezen en inzamelen
bij de schoven
achter de maaiers!
Ze kwam en staat daar
van toen het ochtend werd tot nu toe;
ze is er een die weinig thuis zit!

2:8 Dan zegt Boaz tot Ruth:
je hebt het gehoord, nietwaar mijn dochter?,

ga niet heen om op te lezen
op een ander veld,
en ook moet je niet oversteken hiervandaan;
klamp je maar vast aan mijn meisjes!-

2:9 met je ogen op het veld dat ze afmaaien
moet je achter hen aan gaan;
en, ik heb de jongens geboden
je niet aan te raken!-
en krijg je dorst, ga dan naar de vaten
en drink
van wat de jongens zullen scheppen!

2:10 Zij valt neer op haar aanschijn
en buigt zich ter aarde;
ze zegt tot hem:
waarom heb ik genade gevonden
in je ogen,
dat je mij erkent terwijl ik
een uitheemse ben!

2:11 Boaz antwoordt en zegt tot haar:
gemeld en nog eens gemeld is mij
al wat jij je schoonmoeder hebt gedaan
na de dood van je man;
dat je hebt verlaten
je vader en je moeder
en het land van je geboorte
en bent gegaan
naar een gemeenschap
die je gisteren en eergisteren niet kende!-

2:12 moge de Ene jou je werk vergelden;
moge je loon tot vrede zijn
van bij de Ene, Israëls God
onder wiens vleugels je bent komen schuilen!

2:13 Dan zegt zij: ik vind genade in je ogen,
mijn heer,
omdat je mij hebt getroost
en omdat je hebt gesproken tot het hart
van je slavin;
terwijl ik niet ben
als ook maar één van je slavinnen!

2:14 Tegen etenstijd zegt Boaz tot haar:
treed nader hierheen, eten moet je
van het brood

en je bete dopen in de gistmost!
Ze mag zitten aan de zijde van de maaiers,
en hij reikt haar geroosterd koren aan;
ze eet, wordt verzadigd en houdt nog over.

2:15 Ze staat op om weer op te lezen;
dan gebiedt Boaz zijn jongens en zegt hij:
ook tussen de schoven mag zij oplezen,
en beschaamt haar niet!-

2:16 ook moet ge wat voor haar
uit de bundels roven
en achterlaten dat zij het kan oplezen,
en berispt haar daarover niet!

2:17 Zij leest aren op het veld tot aan de avond;
als ze uitklopt wat ze heeft opgelezen
is het ongeveer een efa gerst.

2:18 Als ze dat meedraagt en in de stad aankomt
ziet haar schoonmoeder
wat ze heeft opgelezen;
zij haalt te voorschijn en geeft aan haar
wat ze heeft overgehouden
nadat ze verzadigd was.

2:19 Haar schoonmoeder zegt tot haar:
wáár toch heb je vandaag opgelezen
en wáár ben je doende geweest? -
wie jou zo erkend heeft zij gezegend!
Dan meldt zij aan haar schoonmoeder
met wie zij doende is geweest
en zegt:
de naam van de man met wie ik doende was
vandaag is Boaz!

2:20 Noömi zegt tot haar schoondochter:
gezegend zij hij door de Ene,
die zijn vriendschap niet heeft onttrokken
aan de levenden en de doden!
Dan zegt Noömi tot haar:
de man staat ons ná,
een van onze lossers is hij!

2:21 Ruth de Moabitische zegt:
ook omdat hij tot mij heeft gezegd:
aan de jongens die bij mij horen
mag je je vastklampen,
totdat ze voleindigd hebben

al het maaiwerk dat van mij is!

2:22 Noömi zegt tot Ruth, haar schoondochter:
goed is het, mijn dochter,
dat je er op uittrekt met zijn meisjes
en ze zich niet aan je opdringen,
op een ander veld!

2:23 Ze klampt zich vast
aan de meisjes van Boaz, om op te lezen
totdat voleindigd is de maaitijd van de gerst
en de maaitijd van de tarwe;
dan zit ze neer bij haar schoonmoeder.

3:1 Maar Noömi, haar schoonmoeder, zegt
tot haar:
mijn dochter,
moet ik niet voor jou een rustplaats zoeken
waar het je goed zal gaan?-

3:2 welnu,
is Boaz niet een bekende van ons
bij wiens meisjes jij bent geweest? -
zie, hij
gaat vannacht op de dorsvloer gerst wannen!-

3:3 was je, zalf je, doe je overkleed om
en daal af naar de dorsvloer;
maar maak je niet bekend aan de man
totdat hij ten einde is met eten en drinken!-

3:4 laat het zo zijn, als hij zich neerlegt,
dat jij de plaats weet waar hij zich neerlegt,
aankomen zult, zijn voeteneind ontbloot
en daar gaat liggen;
dan zal hij je melden wat je moet doen!

3:5 Zij zegt tot haar:
al wat je tot mij zegt zal ik doen!

3:6 Dus daalt ze af naar de dorsvloer,
en doet
naar al wat haar schoonmoeder
heeft geboden.

3:7 Boaz eet en drinkt en doet zijn hart te goed
en komt aan
om zich neer te leggen aan de rand van

de graanberg;
zij komt stilletjes aan,
ontbloot zijn voeteneind en gaat liggen.

3:8 Het geschiedt halverwege de nacht
dat de man begint te rillen
en om zich heen grijpt;
en ziedaar een vrouw
die aan zijn voeteneind ligt!

3:9 Hij zegt: wie ben jij?
Zij zegt:
ik ben Ruth, je slavin:
spreid je vleugel uit over je slavin,
want jij bent een lossers!

3:10 Hij zegt:
gezegend jij door de Ene, mijn dochter! -
je laatste vriendendaad is nog beter dan
je eerste;
doordat je niet achter de jongelingen aan
gegaan bent,
hetzij arm, hetzij rijk;

3:11 welnu,
mijn dochter, vrees niet:
al wat je zegt zal ik voor je doen;
want elk in de poort van mijn gemeenschap
wéét
dat jij een vrouw van vermogen bent!-

3:12 welnu, het is waar
dat ik een lossers ben,
maar er is ook nog een lossers nader dan ik!-

3:13 overnacht vannacht hier
en geschieden zal het in de ochtend:
als hij je 'lost'
is het goed dat hij lossers is,
en als hij geen lust heeft je te lossen,
lossers zal ik je dan, zowaar de Ene leeft! -
blijf maar liggen tot de ochtend!

3:14 Zij blijft aan zijn voeteneind liggen
tot de ochtend
maar staat op
vóórdát een man zijn makker kan herkennen;
hij zegt: het hoeft niet bekend te worden

dat deze vrouw
naar de dorsvloer is gekomen!

3:15 Hij zegt: reik me de omslagdoek aan
die je om hebt, en houd haar vast!
En zij houdt haar vast.
Hij meet zes maten gerst af
en legt die op haar;
dan komt hij de stad weer binnen.

3:16 Zij komt bij haar schoonmoeder aan
en die zegt: wat is er met j^ou, mijn dochter?
Zij meldt haar
al wat de man aan haar heeft gedaan.

3:17 Ze zegt:
deze zes maten gerst heeft hij mij gegeven,
want, heeft hij tot mij gezegd:
jij komt niet ledig bij je schoonmoeder aan!

3:18 Zij zegt: blijf zitten, mijn dochter,
totdat je weet
hoe het woord* uitvalt;
want de man zal niet rusten
voordat hij dit woord heeft voleindigd
vandaag!

4:1 Als Boaz is opgeklommen naar de poort
zet hij zich daar neer;
en zie, daar steekt de lossers over
van wie Boaz heeft gesproken;
hij zegt: wijk van je weg af
en zet je hier neer,
zo-en-zo!
Hij wijkt van zijn weg af en zet zich neer.

4:2 Hij haalt
tien mannen uit de oudsten van de stad
bijeem
en zegt: zet u hier neer!,
en zij zetten zich neer.

4:3 Hij zegt tot de lossers:
het deel van het veld
dat van onze broeder Elimelech was,
wil Noömi verkopen,
zij die is teruggekeerd
van het veld van Moab;

4:4 ik heb gezegd: ik onthul het
aan jouw oor en zeg:
verwerf het ten overstaan van wie hier zitten
en ten overstaan van de oudsten
van mijn gemeenschap;
als jij wilt lossen, los dan,
en als je niet wilt lossen, meld het mij,
dan weet ik dat,
want behalve jij is er geen om te lossen
dan ikzelf ná jou!
Maar hij zegt: ik wil lossen!

4:5 Boaz zegt:
op de dag dat je het veld uit de hand van
Noömi verwerft,
heb je Ruth erbij, de Moabitische
die de gestorvene had verworven;
om de naam van de gestorvene
in stand te houden
op zijn erfdeel.

4:6 De lossers zegt:
dan kan ik-voor-mij niet lossen,
anders verderf ik mijn eigen erfdeel;
los jij-voor-jou wat ik zou moeten lossen,
want ik kan niet lossen!

4:7 Zo was voorheen bij Israël de gewoonte
inzake lossing en ruiling
om elk woord gestand te doen:
een man trok zijn schoen uit
en gaf die aan zijn makker;
zo ging een overeenkomst bij Israël.

4:8 De lossers zegt tot Boaz: verwerf het voor
jou!-
en trekt zijn schoen uit.

4:9 Boaz zegt tot de oudsten en heel
de gemeenschap:
overeenkomst-getuigen zijt gij vandaag
dat ik heb verworven al wat van
Elimelech was
en al wat van Kiljon en Machlon was,
uit de hand van Noömi;

4:10 en ook Ruth de Moabitische,
de vrouw van Machlon,
heb ik mij verworven tot vrouw:

om de naam van de gestorvene
in stand te houden
op zijn erfdeel,
opdat de naam van de gestorvene
niet wordt weggesneden bij zijn broeders
en uit de poort van zijn woonplaats;
overeenkomst-getuigen zijt gij vandaag!

4:11 Dan zeggen zij, heel de gemeenschap in
de poort en de oudsten:
getuigen van een overeenkomst!-
make de Ene de vrouw die in je huis komt
als Rachel en als Lea
die getweeën Israëls huis
hebben gebouwd;
maak vermogen in Efrata
en roep een naam in Betlehem!-

4:12 worde je huis als het huis van Perets,
welke Tamar heeft gebaarnd aan Juda,
uit de nazaten die de Ene je moge geven
uit dit meisje!

4:13 Dan neemt Boaz Ruth aan,
wordt zij hem tot vrouw
en komt hij bij haar binnen;
de Ene geeft haar zwangerschap
en zij baart een zoon.

4:14 Dan zeggen de vrouwen tot Noömi:
gezegend de Ene!,
die jou een lossers niet heeft onthouden;
worde in Israël zijn naam geroepen!-

4:15 hij zal het voor jou zijn
die je bezieling doet terugkeren

en je in je grijsheid zal verzorgen;
want je schoondochter die jou zo liefheeft
heeft hem gebaarnd
en zij is voor jou beter
dan zeven zonen!

4:16 Noömi neemt de pasgeborene aan
en legt hem aan haar boezem;
zij wordt hem tot voedstermoeder.

4:17 De buurvrouwen
roepen voor hem een naam uit
en zeggen:
er is voor Noömi een zoon gebaarnd!,
en ze roepen als zijn naam uit:
Obed,- dienaar;
hij is de vader van Jesse, de vader van David.

4:18 Dit zijn de geboorten uit Perets:
Perets deed Chetsron geboren worden.

4:19 Chetsron deed Ram geboren worden
en Ram deed Aminadav geboren worden.

4:20 Aminadav
deed Nachsjon geboren worden
en Nachsjon deed Salma geboren worden.

4:21 Salmon deed Boaz geboren worden
en Boaz deed Obed geboren worden.

4:22 Obed deed Jesse geboren worden
en Jesse deed David geboren worden.